

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/177/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416207712
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6416207712.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a členov senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a Mgr. Kataríny Katkovej v spore žalobcu TELERVIS PLUS a. s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpeného advokátom JUDr. Vratislavom Šteffekom, so sídlom Nám. Martina Benku 6, 811 07 Bratislava, proti žalovanému C. Z., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom XXX XX L. E. X, o zaplatenie 642,50 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4Csp/27/2016-33, zo dňa 8. februára 2017 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti zamietol (druhý výrok) a v závislom výroku o trovách konania (tretí výrok) **z r u š u j e** a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“, resp. „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 08. 02. 2017 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 497,50 Eur spolu so zákonným úrokom vo výške 5,05 % ročne zo sumy 497,50 Eur od 13. 05. 2015 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok), vo zvyšku v časti presahujúcej sumu uvedenú vo výroku I. žalobu zamietol (druhý výrok) a žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 54,8 % voči žalovanému (tretí výrok).

1.1 Okresný súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca so žalovaným uzatvoril dňa 22. 12. 2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. V. (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 500,- eur za úrok vo výške 20 % z istiny, t. j. 100,- eur a servisný poplatok 9 % z istiny (45,- eur). Žalovaný sa zaviazal celkovú sumu 645,- eur splatiť v 13-tich mesačných splátkach pri výške prvých 3 mesačných splátok po 2,50 eur a ďalších 10-tich mesačných splátok po 63,75 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky.

1.2 V rámci súdnej kontroly jednotlivých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd prvej inštancie zistil absenciu presného termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru vyžadovaného ustanovením §-u 9 ods. 2 písm. e) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (správne má byť uvedené §-u 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z., pozn. odvolacieho súdu), ktorý by mal byť určený dňom, mesiacom a rokom; údaj o uhradení záväzku v 13 mesačných splátkach termín konečnej splatnosti úveru nevyjadruje. Následkom toho je potrebné spotrebiteľský úver považovať v zmysle §-u 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný z úveru vo výške 500,- eur vrátil 2,50 eur, preto ho súd prvej inštancie zaviazal na zaplatenie 497,50 Eur (500,- eur - 2,50 eur) a z dôvodu omeškania žalovaného s úhradou dlhu na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo 497,50 eur od 13. 05. 2015 do zaplatenia aplikujúc § 3 nariadenia č. 87/95 Z. z.. Žalobu v časti prevyšujúcej tieto nároky zamietol.

1.3 Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil zásadou úspechu podľa §-u 255 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Procesný úspech žalobcu v konaní určil ako 54,50 % (77,25 % - 22,75 %) s tým, že po právoplatnosti rozhodnutia rozhodne samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania.

2. Žalobca v zákonnej lehote podal odvolanie voči druhému výroku rozsudku podľa §-u 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP uvedúc, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti považuje za nesprávne pre nesprávny výklad zákonných ustanovení a nesprávnej interpretácie a aplikácie Smernice Európskeho parlamentu a rady č. 2008/48/ES z 23. 04. 2008 na daný skutkový stav.

2.1 Odvolateľ sa po citácii ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného k 22. 12. 2014 obšírnym spôsobom vyjadril k náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle §-u 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., ktorou je výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, aj keď sa k nej okresný súd nevyjadril.

2.2 Namietal, že termín konečnej splatnosti úveru je jednoznačne uvedený a identifikovateľný v čl. III. bod 2 zmluvy: „Termín poslednej splátky úveru, t. j. konečná splatnosť úveru je 380. deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania tejto zmluvy je od uzatvorenia zmluvy do termínu konečnej splatnosti úveru, t. j. 380 kalendárnych dní“, čo je špecifikácia presná, dostatočná a nemenná.

2.3 V ďalšej časti odvolania rozobral rozhodnutie Súdneho dvora ES z 09. 03. 1978 (Simmenthal) zaoberajúce sa povinnosťou aplikácie komunitárneho práva.

2.4 Navrhol, aby odvolací súd druhý výrok rozsudku súdu prvej inštancie zmenil, žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalobcovi prisúdil náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalovaný možnosť vyjadriť sa k podanému odvolaniu (§ 373 ods. 3 CSP) nevyužil.

4. Odvolací súd po zistení, že odvolanie podala včas strana sporu proti rozsudku, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach odvolania žalobcu (§ 380 ods. 1 CSP) v spojení so závislým výrokom o trovách konania (§ 379 písm. a) CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. c) CSP). Dokazovanie, ktoré je potrebné vykonať, presahuje rámec odvolacieho konania (konanie na odvolacom súde, ktorý rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiam súdu prvej inštancie, nemá nahrádzať konanie na súde prvej inštancie).

5. Okresný súd správne podrobil súdnej kontrole zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. V. uzatvorenú dňa 22. 12. 2014 medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom (označenú v ľavej hornej časti ako V.). Správne je aj konštatovanie súdu prvej inštancie, že jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa §-u 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného k 22. 12. 2014 bolo uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín jeho konečnej splatnosti. Nesprávne je však jeho skutkové zistenie, že táto náležitosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje. Z obsahu zmluvy (č. I. 3 p. v. súdneho spisu) vyplýva, že táto náležitosť je dohodnutá v čl. III. bode 2 zmluvy, ktorý uvádza, že: „Termín poslednej splátky úveru, t. j. konečná splatnosť úveru je 380. deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania tejto zmluvy je od uzatvorenia zmluvy do termínu konečnej splatnosti úveru, t. j. 380 kalendárnych dní“. Takéto dojednanie je jasné, určité a zrozumiteľné a aj priemerný spotrebiteľ môže jednoduchým matematickým výpočtom určiť termín konečnej splatnosti úveru aj dobu trvania zmluvy v závislosti od dátumu jej uzatvorenia. Nesprávny je preto záver okresného súdu, že neuvedenie tejto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere má za následok aplikáciu fikcie jeho bezúročnosti a bezpoplatkovosti.

6. Dôvodom, prečo odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie je potreba súdneho prieskumu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. V. zo dňa 22. 12. 2014 z hľadiska dodržania ďalších náležitostí podľa §-u 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného k 22. 12. 2014, ktorého rozsah presahuje rámec odvolacieho konania. Aj s ohľadom na argumentáciu odvolateľa sa v ďalšom konaní bude súd prvej inštancie zaoberať najmä tým, či uvedená zmluva obsahuje jasnú a určitú dohodu o výške, počte a termíne (splatnosti) splátok istiny, úrokov a poplatkov. V zmysle Smernice Európskeho parlamentu a rady Európy č. 2008/48/ES a rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 09. 11. 2016 vo veci Home Credit Slovakia, a. s. c/a V. F. zn. C-42/2015 zmluva o úvere na dobu určitú ustanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny a nie je nevyhnutné, aby

uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Okresný súd zameria svoje dokazovanie na zistenie, či je určenie termínu splatnosti splátok v čl. II. bod 2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. V. zo dňa 22. 12. 2014 dostatočne jasným, určitým a zrozumiteľným dohodnutím termínu splatnosti splátok, či umožňuje priemernému spotrebiteľovi identifikovať dátumy týchto splátok bez ťažkostí a s istotou.

7. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní zameria dokazovanie aj na zistenie, aký druh nároku predstavuje dohodnutý celkový servisný poplatok vo výške 9 % z istiny, čo tvorí jeho obsah a aké práva a povinnosti každej zmluvnej strany sú s ním spojené, za akým účelom ho mal žalovaný platiť; posúdi, či nejde o zmluvné dojednanie, ktoré je v rozpore s § 9 ods. 10 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného k 22. 12. 2014. Nemožno prehliadnuť, že servisný poplatok má spolu s úrokom tvoriť odplatu a je zahrnutý aj v celkovej dlžnej čiastke. Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného k 22. 12. 2014 sa na účely tohto zákona celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Za týmto účelom mal relevantné skutkové tvrdenia ako nositeľ dôkazného bremena poskytnúť žalobca.

8. Odvolateľ podal odvolanie voči druhému výroku rozsudku, výrok o trovách konania nespochybnil. Od rozhodnutia o odvolaní napadnutom výroku však závisí aj odvolaním nedotknutý výrok o trovách konania (§ 379 písm. a) CSP), preto ho odvolací súd zrušil.

9. V novom rozhodnutí okresný súd rozhodne aj o trovách odvolacieho konania, čo je postup podľa § 396 ods. 3 CSP.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).